

KEMENESALJA

Megjelen minden vasárnap reggel.

Előfizetési ár: negyedévre 2 pengő, félre 4 pengő, egész évre 8 pengő.

Hirdetés díja előre fizetendő.

POLITIKAI LAP.

Felolós szerkesztő és kiadó:

DINKOREVE NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Dinkoreve Nándor könyvnyomdája Családmozgók ide intézendők a szellemi részt illető közlemények hirdetések és mindennemű pénzügyi tevé-

Miért van szüksége az iparosságnak a Kézműves Kamarára?

írta: Fröhwrth Mátyas, a parlamentári kézműipari blokk ügyvezető elnöke.

A magyar közélet központjába került az iparosság érdekképviseleti szerveinek kérdése. Képviselek és iparosvezérek összefogtak, hogy az iparosság számtalan és sok igazságos követelése beteljesedjen. Sikeredt az iparosság legégetőbb kívánságát, az érdekképviseleti kérdést annyira megérlelni, hogy megvalósulás előtt áll. Az iparosság kívánságaival, követeléseivel a jövőben játszanja senkinek sem szabad. A sok igéretes helyett cselekvések kell látnia az iparosságnak.

Évtizedeken keresztül állandóan kívánta az iparosság az ipartestületek fölé rendelt törvényes érdekképviseleti szervet. Kézműves Kamarát. A tervet folyton elbuktatták, mert sokan féltek attól, hogy a 250 ezer iparos egy közös nagy szervezetbe tömörül. Pedig azt látjuk, hogy csaknem minden osztály, a mezőgazdák, az ügyvédek, a mérnökök kivívták maguknak a kamarájukat, sőt előkészítés alatt áll a gazdatisztek, a kertészek kamarája is. Az iparosság nem kíván tehát mást, csak egyenlő jogokat ebben a hazában.

Az ipartestületeket meg kell reformálnunk. Ne legyenek csak munkakönyv kiállító hivatalok, hanem szélesebb hatáskörrel kell felruházunk. Az ipartestületek fölé pedig meg kell szervezünk az Országos Kézműves Kamarát. Az iparosság Központi szervét fel kell ruházunk kamarai jelleggel. Kell, hogy legyen felirati joga a kormányhoz, kell hogy a politikai és közigazgatási főhatóságok, az iparosok központi szervét meghajlítsák. Kell, hogy a központi szerv vezetését, választmányát az egész ország iparossága, az ipartestületek kiküldöttjei révén megválaszthassa, vagyis autonómiával kell rendelkeznie. Ez a központi szerv semmiestre sem lehet csupán egy központi iroda, mert újabb hivatalra nincs szüksége az iparosságnak.

Ha pedig a központi érdekképviseleti szervnek megadjuk a kamarai jelleggel, akkor igen mulatságos és igen kicsinyes törekvése megfosztani az iparosoknál ezen szervet a kamarai címűtől. Aki a címet nem tartják fontosnak, azok egykönnyen a kamarai jellegről is lemondanak. — Azt tartom, hogy ha már az iparosság teremt elő a költségeket, akkor az ő joga, hogy a a gyermeknek nevet is adjon.

Az iparosságot különösen a költségek nagyságára való hivatkozással szeretik elriasztani a Kézműves Kamara megszervezésétől. Meggyőződésem szerint fejenként és évről évre egy pengő

járuék teljesen elegendő az iparosság érdekképviseleti szerv évi fenntartására. Egyesek szeretnek fantaztikus összegeket mondani és különböző hivatoznak a német kézműves kamarák kiadásaira. Elfelejtik azonban megmondani, hogy Németországban a kereskedelmi kamarák szétválasztották és a kézműves kamarák a kereskedelmi kamarák munkakörét is elvégzik.

Felvetették a kereskedelmi kamarák hármass felosztásának kérdését is, amely szerintem tökéletesebbé teszi ugyan a kereskedelmi kamarákat, de nem pótolja a Kézműves Kamarát, amely épen a megreformált ipartestületek központi szerve és így az iparosság önálló érdekképviselete lesz.

Az iparosság most a saját sorsának a kovácsa. Ha az iparosságban most a kellő politikai és osztály öntudatos meggyőződés lesz urrá, akkor meg fogja kapni a magyar iparosság a maga gazdasági érdekképviseleti szervét, az Országos Kézműves Kamarát.

A tojástermelés jelentősége.

(Folytatás.)

Ugy a Lektoroknál, mint a Rhode Island tyúkfiatalnál a kikelésű csibék felemenyésege kakas, másik fele jérce lesz. Ezért ha pl. az első évben 300 db. jérce öhajtok beállítani és attelelni, ennek arányában kell keltetnünk is. Normális számítás alap továbbá, hogy a gépbe rakott tojásokból 70 százalékat keltetünk, a kikelésű csibékből 80 százalékat nevelhetünk fel. Ennek folytán, hogy a kivánt 300 jérce elérjük, mintegy 900 db. tenyésztőtojást kell keltetnünk. Ez természetesen csak kiindulási alap és nem zárja ki azt, hogy esetleg 95 vagy 100 százalékkal is ne dolgozhatnánk, mert erre is van elegendő példa, különösen ha jó a tojás, nemkülönben jó szerszám és kellő szakértelmű áll rendelkezésre. Reálisabban azonban a rosszabb eshetőséggel számolunk.

Elsődrendű és országos fontossága érdek, hogy az intenzív tojástermelés ország-szerte meginduljon és minél hatalmasabb méreteket öltsön, hogy így nagyarányú fejlődjön, mert bár a tojásfogyasztás ma is elég nagymérvű, megfelelő propagandával azonban igen szépen fejleszthető. Ha kifejtődik a tavoli keltetők — Török és Oroszországnak — a nyugati nagyobb fogyasztó Metropolisokba való export, nyilvánvaló, hogy már közelségre kerül a folytatás, nemcsak a körök révén jobb eredményeket érhetünk el saját termelésünk exportjával, ha megfelelő értékesítő szerv megszervezésével, nemcsak az értékesítő és gyűjtő, hanem az ennél sokkalta fontosabb alapvető termelés is.

Hogy a szervezethez és szakmában mit jelent, a napnál világosabban mutatja a dán és hollandi példa: A tojástermelés és értékesítő szövetkezetek gyönyörű produktív munkája! Ezek a szövetkezetek mintegy élő szervezet véredényhálózat országunk minden részét a legtávolabbi is érinti és elteríti a nagyforgalmú városi központból, mint szivból. A szövetkezetbe tömörült tagok a központból kapják utasításait a vidéki, körzetükbe tartozó főnökök továbbításával az oszkerti termeléshez tiporált tenyészanyagot és a szükséges felkészítést, erőtakarományokat. A tojás-

termelés gyűjtését a helyi szövetkezeti főnök, illetve gyűjtőállomások végzik a legsimábban és közmegelegedőre is fizetik ki a helyszínen az adott mennyiség árát, megfelelő ellenértéket, a szabályozott minőségért, mely export-célokra innen közvetlen a kikötővárosokban fekvő szövetkezeti központ tarbarába megy, hogy onnan behajózzák. Szükségtelen a tojások átállapítása, vagy osztályozása, mert minden egyes szövetkezeti termelő felbecsülhetetlen kötelezettségnek tartja, hogy csakis elsőrendű, teljesen friss és kikötött súlyu, tehát 60—70 gr. közötti tojást szolgáltatson be a helybeli gyűjtőnek. Ennek ellenőrzésére szolgál a tag számával ellátott tojásbélyegző, mellyel minden egyes tojás el van látva. Ha csak egy esetben is eltérés lenne az átadott minőségben, mely a szövetkezet megbízhatóságát a kikötőn megengedni alkalmatlan lenne, úgy az illető kifogásolt árut szállító termelőt azonnal kizárják a tagok sorából, többé tojás-termelését el nem adhatja, még közzívve sem, tehát szabálytalan munkájáért biztos kérésztől esik el az illető termelő.

E dróki szigorúság a szövetkezet részéről rendkívül jó hatást váltott ki a közéletben és a jó erkölcs fenntartásában, hatalmas mértékben emelte az ország vagyonyosodását, polgárainak jólétét. A dán és holland származású tojás ma Anglia és Németország piacain fogalom, márt, ami jól eső arányban jut legjobban kifejezésre. Ezekből az országokból rendszeres hajózáratok szállítják húsos átverő helyekre millió és millió szárazra a tojást, és a mód bel, hogy az itteni tojástermelés és értékesítés mintaképe szolgáljon, mert csakúgy ny alapon felépített és becsülhető hozásért csakamerek által vezetett szövetkezeti hozhat új megélhetési forrást és jólétet, erre törekedjék tehát minden erőnkel, tudással és lelkesedéssel!

Ezen esemből mit látunk ma nálunk e téren? Tojástermelés a legnagyobb nehézségekkel küzd. Képtelen az áru, megbízhatatlan a tojás minősége, mert sok kézen megy keresztül, míg az exportkereskedőhöz jut, apró és könnyű súlyu, mert degenerált, elhanyagolt az alomány ország-szerte a primitív tartás következtében és piszkos is. Egyöntetű nagy-ságu, forma és súlyú tojást ládászamra szinte lehetetlen szállítani az exporttörök, mert ahány tyúk, annyiféle a tojás is. A termelés szervezetelesége hozza magával, hogy ezt az exportanyagot szolgáltató falusi termelők még mindig a legelmaradottabb óskori primitív eszközökkel dolgoznak az évről-évre megaméltó baromfi kolerajárványok pedig egész vidékek baromfiállományát irtják ki és semmisítik meg. Így helyekről az exportkereskedelem soká nem kaphat árut, megvehető. Azért költés létesítést, mert hiszen nyilvánvaló, hogy ilyen körülmények mellett rendszeres, megallapított mennyiségek leszállítása pontos időközönként teljesen kizártnak tartható. Másik fontos hibája a baromfi-termelők szervezeteleségének, hogy a magukra hagyott termelőket a faluzó tyúkászok használják ki. Ismételjük, e lehetetlen mai állapotokon csakis egy tökéletes és szövetkezeti alapon az egész országot behálózó szervezet segíthetne és létesítené virágzó életet, nagy jövedelmet és megbecsült hazánk polgárainak.

Egy tojástermelő és értékesítő szövetkezet elsősorban is felvilágosíthatna — vándortanító szervezete — a falusi lakosságot az oszkerti baromfi-termelés mükéntéről, hogyan lehet abból hasznát és megélhetést teremteni. Ravaszt a termelőket oszkerti, modern baromfiok létesítésére, gondoskodna arról a propagandá, hogy a hátramaradt és ártalmas bacillustermelő tragadombok, mint

